

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 14. Universitas Benedicto parere excusat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

§. XIV.

Sæcul. XIV.
A. C. 1396.*Universitas Benedicto parere re-
cusat.*

Parisina Universitas Benedictum haud posse flecti, sed quo studiosius incitatur ad cessionem, eo pertinacius ob sistere videns censuit denegandam illi obe dientiam, susceptique consilii rationes *Duboult* p. 799. scripto edidit. Initium ducebat ab enarratione factorum, memorans conatus a se adhibitos ad extinguendum schisma Clementis tempore; litteras Cardinalibus scriptas, ne alium ei sufficerent; multorum gaudium de audita Benedicti electione, quippe qui ut Cardinalis suum concordiae studium Franciae significasset, ac jurejurando in conclavi sanxisset; concilium anno priore Parisis habitum; irritam trium Principum ad Benedictum legationem.

Tum exponebat suas querimonias, quarum hæc est summa: Nihilominus Universitatem vexare statuit, & quosdam ei subjectos etiam beneficiis privati jussit. Perhibet Universitatem per sui odium sic agere. Respuit cessionem ut iniquam, & rationi minime consentaneam; quamvis reapse sit ad schismatis extinctionem via optima, & unica: nec tamen aliam decernit; sed sermonibus confusis, & dilationibus utitur, tantum in

p. 801.

Kk 4

statu

Sæcul. XIV. statu suo manere perpetuo studens. Ju-
A. C. 1396. ramentum in conclavi dictum detorque-

re voluit in sensum diversum, & Cardi-
naliū menti repugnantem. Legatos
p. 802. omnem in partem mittit, ut per dona, &
relationes falsas orbem universum præoc-
cupet, impeditatque, ne conveniat de via
cessioñis.

His ex querelis Universitas sub nomi-
ne Joannis Credonensis Magistri Artium,
& Sacerdotis e dioceſi Laudunensi, quem
constituerat Procuratorem suum, confe-
Spicil. 143. cit tabulas provocationis longissimas; quæ
Duhoultai continent cunctas utriusque partis ratio-
p. 803. nes, seu potius obtentus, sub quibus schis-
ma continuabatur. Quocirca in fine ad
Papam futurum, unicum, ac verum ap-
pellat Universitas ab omnibus censuris,
quas statuisset, aut deinceps statueret
Benedictus.

p. 820. Is indicata sibi protinus ea re gravif-
fime offensus edidit litteras in hanc sen-
tentiam scriptas: Ut comperimus etiam
ex voce publica, Joannes Credonensis,
qui se dicit Procuratorem Universitatis
Parisinae, contra nos, & Romanam Ec-
clesiam eo processit, ut nomine illius socie-
tatis temere provocat per prætextam cau-
sam quarundam injuriarum, quas illa per-
hibet nos sibi minatos esse, aut in posterum
facere posse. Ne turbulentissimi quidem
unquam talem interposuerunt appellatio-
nem,

nem, quippe contrariam tum plenitudini Sæcul. XIV.
potestatis S. Petro, ac successoribus ejus A. C. 1396.
a Christo collatæ, tum sacris canonibus,
qui vetant, ne quis a Summa Sede seu
a Papa; appelle. Igitur hanc provocatio-
nem declaramus nullam & irritam, sal-
vo nostro jure in hunc provocatorem, ac
eius socios animadvertisendi, prout eorum
insolentia meruerit. Dabat Avenione
30 Maji an. 1396.

Universitas harum litterarum sum-
mam per communem famam edocta 10
Julii ad Cardinales Avenionenses scribens
rem conquerebatur, & ut schisma tollere
plus quam alias conarentur, orabat. Tum
divulgavit alteras appellationis tabulas,
quæ instar reliquorum illius temporis ope-
rum verba multa, sed paucas rationes
continent. Afferuntur exempla Papa-
rum gradu motorum, velut Benedicti V
in Romano concilio anno 964 urgente Im-
peratore Ottone I; Benedicti VI promoti *Sup. l. 156.*
an. 972, sed paulo post capti, strangula-
tique a Centio; ac Benedicti IX a Roma-
nis an. 1044: sed posteriora duo exem-
pla fuerunt meræ violentiæ. Memora-
tur ibi etiam Anastasius II a parte Cleri
sui derelictus: sed hanc fabulam Gratia-
nus scripsit post Anastasium Bibliothecæ *p. 1177. D.*
Præfectum.

p. 826.
p. 822.

l. 156.
§. 10.
§. 36.
l. 59. §. 47.
V. Conc. to. 4.